

UDENRIGSMINISTERIET

Spørgsmål i Folketinget
nr. S 1843 af 12. april 2010 til
skriftlig besvarelse fra
Espersen (DF)

Spørgsmål nr. S 1843 fra Søren Espersen (DF) til udenrigsministeren:

”Når udenrigsministeren i et svar til spørgeren gennem Udenrigsudvalget (alm.del, spørgsmål 117) bekræfter, at Danmark anerkender det tibetanske folk som et »folk«, idet ministeren henviser til FN-resolutionerne 1535 af 12. oktober 1959, 1723 af 20. december 1961 og 2079 af 18. december 1965, vil ministeren på denne baggrund da forklare, med hvilken begrundelse Danmark – i overensstemmelse med verbalnoten til Kina (december 2009) – finder sig berettiget til at modarbejde tibetanske ønsker om selvstændighed? (Spm. nr. S 1843).”

Svar:

Med henvisningen til ”tibetanske ønsker om selvstændighed” synes spørgeren at basere sig på den opfattelse, at repræsentanter for Tibet søger uafhængighed af Kina. Dalai Lama fremlagde imidlertid i 1988 i en tale i Europaparlamentet i Strasbourg en ”Fempunktsplan for Fred”, der lagde op til et selvstyrende område for tibetanere. Denne tilgang (den såkaldte middle way approach) omfatter ikke uafhængighed for Tibet, men forudsætter en sikring af ægte autonomi for alle, der betragter sig som tibetanere. Denne tilgang bekræftedes fra tibetansk side under den seneste forhandlingsrunde mellem Kina og Dalai Lamas repræsentanter i januar 2010. Der henvises i øvrigt til besvarelse af Udenrigsudvalgets spørgsmål 42 af 18. december 2009.

Det bemærkes herudover, at det forhold, at en befolkningsgruppe er et folk i folkeretlig forstand, ikke nødvendigvis medfører, at denne gruppe i henhold til folkeretten har ret til uafhængighed af den stat, på hvis territorium gruppen befinder sig. En vurdering af, hvorvidt et folk har ret til uafhængighed, også kendt som en ret til ”ekstern selvbestemmelse”, afhænger af en række faktorer af retlig og faktisk karakter. Retstilstanden er ikke ganske klar, men generelt antages der i henhold til folkeretten at være en begrænset ret til uafhængighed for et folk (uden for en traditionel kolonistyre kontekst). Der kan således opregnes en række tilfælde, hvor minoritetsbefolkningsgrupper på en stats territorium ikke antages at have ret til uafhængighed.